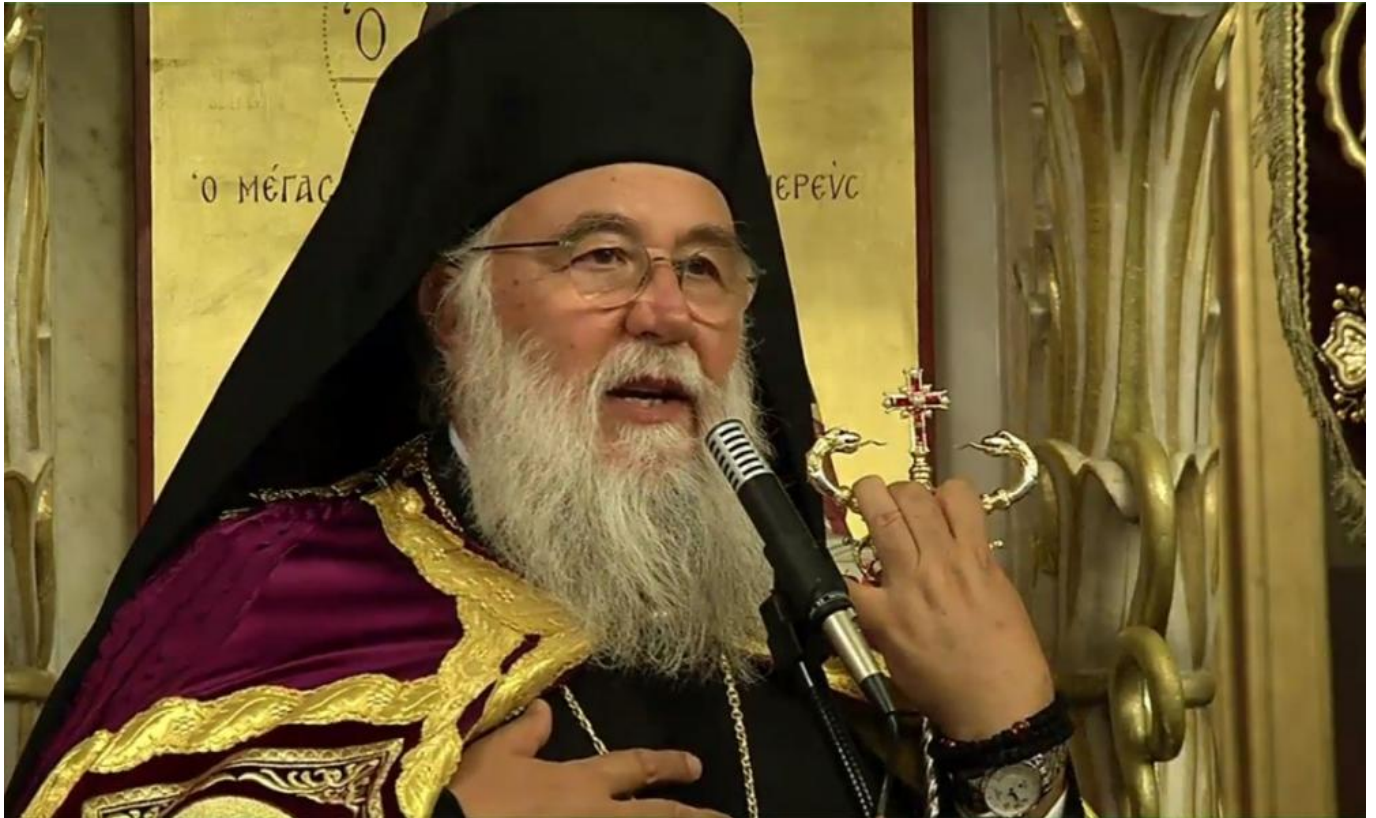

Μητροπολίτης Κερκύρας: Αναγεννιόμαστε αν κάνουμε την καρδιά και την ύπαρξή μας κατοικητήριο του Θεού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων](#)

Με την ευχή να είναι τα φετινά Χριστούγεννα ευκαιρία να επιστρέψουμε στον Θεό, να Τον κοινωνήσουμε στην θεία λειτουργία της Εκκλησίας, να μη μείνουμε στην πρόσκαιρη χαρά της υλικής απολαύσεως και να βάλουμε αρχή μετανοίας και ελπίδας στην πορεία μας καταλήγει το εγκύκλιο μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσεων για τα Χριστούγεννα του 2021.

Διαβάστε το ολόκληρο:

Πρός τούς Πανοσ. Ίεροκήρυκας, τούς Πανοσ. καί Αίδεσ. Έφημερίους, τά Ήγουμενοσυμβούλια καί τόν εύσεβή λαό τῆς καθ' ἡμᾶς Ίερᾶς Μητροπόλεως

Άγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί, παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα,

«Ο Κυβερνήτης του κόσμου δεν ανακαινίζει τον άνθρωπο, παράδοξα, μόνο με κάποια εξωτερική ενέργειά Του, αλλά τον προσλαμβάνει και τον αγκαλιάζει. Και δεν ανορθώνει μόνο και ξαναστεριώνει την ανθρώπινη φύση, αλλά την περιβάλλεται με τρόπο απεριγράπτο και ενώνεται και ταυτίζεται μαζί της . και γεννιέται συγχρόνως Θεός και άνθρωπος από γυναίκα βέβαια, ώστε να πάρει την φύση που ο Ίδιος έπλασε κι ο πονηρός με την συμβουλή του του έκλεψε» (Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, «Όμιλία περί τής κατά σάρκα του Κυρίου ημών Ίησού Χριστού οικονομίας»)

Ο πατερικός λόγος έρχεται να δείξει και πάλι τό άμέτρητον τής αγάπης του Θεού και τον σκοπό τής ενανθρωπήσεώς Του: να πάρει πίσω την φύση που ο Ίδιος έπλασε, δηλαδή τον άνθρωπο ως σώμα και ψυχή, να μᾶς αγιάσει δίδοντάς μας αιωνιότητα, κάνοντάς μας να νικήσουμε την φθορά και τον θάνατο. Οί άνθρωποι είμαστε υπάρξεις κτιστές. Είμαστε πλασμένοι κατ' εικόνα Θεού και ως αποτέλεσμα των θείων ενεργειών. Ο Θεός όμως δεν μᾶς έπλασε τέλειους και άθάνατους, διότι κάτι τέτοιο θά καταργοῦσε την έλευθερία μας. Δεν θά είχαμε δηλαδή έπιλογή να διαλέξουμε ανάμεσα στο να γίνουμε θεοί κατά χάριν με την βοήθεια του Θεού και την σχέση μας μαζί Του, όπως αυτή εκφράζεται με την τήρηση των εντολών Του, ή στο να επιχειρήσουμε να γίνουμε τέλειοι άφ' έαυτού μας, δηλαδή από θεοί από μόνοι μας. Και είναι αυτό τό δίλημμα από την αρχή τής υπάρξεώς μας και τής εισόδου μας στον χρόνο και στον κόσμο δοσμένο από τον Θεό. Θά ήταν βολικό να είχαμε την τελειότητα και την άθανασία έξ αρχής. Όμως κάτι τέτοιο θά άναιροῦσε τον τρόπο που ο Θεός υπάρχει, ως έλευθερία και ως αγάπη που σέβεται τους πάντες και τά πάντα.

Οί άνθρωποι επιλέγουμε τό ίδιον θέλημα. Σ' αυτό βοηθά ο πονηρός, ο διάβολος, ο πειρασμός που μᾶς ώθει να έμπιστευτοῦμε αποκλειστικά τον έαυτό μας και να τον καταστήσουμε αυτόνομο έναντι του Θεού και στην συνέχεια και έναντι του συνανθρώπου μας. **Διότι ο άνθρωπος που επιλέγει να κάνει θεό τό «έγώ» του δεν νοιάζεται και για τον συνάνθρωπό του.** Τον χρησιμοποιεί για τις δικές του ανάγκες και για τά δικά του συμφέροντα. Εισέρχεται έτσι στην όδό του πνευματικού θανάτου και άκόμη κι αν άναζητεί τον Θεό, δεν μπορεί να τον δεϊ, διότι πώς μπορεί τό κτιστό να μεταλάβει του Άκτίστου; Γι' αυτό και ο Θεός που ούδέποτε έπαψε να μᾶς αγαπά, παρότι τον άρνούμαστε, γίνεται στο πρόσωπο του Υιού και Λόγου Του, του Κυρίου ημών Ίησού Χριστού, τέλειος άνθρωπος κατά πάντα πλην τής άμαρτίας, πλην δηλαδή τής άνυπακοής, τής έπιλογής του ίδιου θελήματος. Περιβάλλεται δηλαδή την φύση μας με τρόπο που δεν μπορεί ο

άνθρώπινος νοῦς νά συλλάβει καί γεννιέται ὡς τέλειος Θεός καί τέλειος ἄνθρωπος μαζί, σαρκούμενος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου. Τώρα πλέον μία νέα ἀρχή μπορεῖ νά ζήσει ἡ ἀνθρωπότητα καί ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς. Δέν εἶναι ὁ θάνατος, σωματικός καί πνευματικός πού μᾶς τυραννᾷ, ἀλλά μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νά ἀναγεννηθοῦμε, νά στερεωθοῦμε στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, νά συναντήσουμε τόν συνάνθρωπό μας, νά παλέψουμε τηρῶντας τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, νά ἀνταποκριθοῦμε στήν ἀγάπη Του καί νά Τόν ἀφήσουμε νά μᾶς καταστήσει θεούς κατὰ χάριν, ὅπως πλαστήκαμε, ἐνῶ μέ τήν ἀνάσταση τῶν σωμάτων νά ζήσουμε τήν πληρότητα τῆς χαρᾶς, τῆς ἀγιότητας, τῆς αἰωνιότητος μαζί Του καί μαζί μέ τούς συνανθρώπους μας!

Ἑορτή λαμπρή, ἑορτή χαρᾶς μεγάλης, ὅπως δήλωσε ὁ Ἄγγελος στούς βοσκούς: «Ἴδού εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαράν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντί τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὅς ἐστί Χριστός Κύριος» (Λουκ. 2, 10). Αὐτό τό ἄγγελμα τῆς χαρᾶς ἅς τό κρατήσουμε καί πάλι στίς καρδιές μας, σέ μία ἐποχή ἀπογοητεύσεων ἀπό τήν ἀδυναμία τοῦ ἀνθρώπου νά ἐπιτύχει αὐτό πού ὁ πειρασμός τοῦ ὑπόσχεται: νά λύνει σάν θεός ὅλα του τά προβλήματα, μέ τά ἐπί γῆς μέσα, τήν ἐπιστήμη, τήν τεχνολογία, τήν πληροφορία καί τήν ἐπικοινωνία. Ὁ θάνατος ἐξακολουθεῖ νά τυραννᾷ αὐτόν πού δέν ἔχει ἐλπίδα στόν Θεό. Αὐτόν πού νομίζει πῶς ὑπάρχει γιά τόν ἑαυτό του, γιά τό ἄτομό του, γιά νά καρπώνεται τά ἐπιτεύγματα τοῦ πολιτισμοῦ ὡς δῆθεν εὐτυχία. Αὐτόν πού δέν ἐπιλέγει τήν ἀγάπη γιά τόν πλησίον, τήν ἀσκητικότητα πού περιορίζει τό ἴδιον θέλημα, τήν ἔνταξη στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ὥστε νά ζήσει τήν χαρά πού ἀπευθύνεται σέ ὅλους: ὅτι ἀναγεννιόμαστε ἄν κάνουμε τήν καρδιά μας καί τήν ὑπαρξή μας κατοικητήριο τοῦ Θεοῦ.

Ἄς εἶναι τά φετεινά Χριστούγεννα εὐκαιρία νά ἐπιστρέψουμε στόν Θεό, νά Τόν κοινωνήσουμε στήν θεία λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας, νά μή μείνουμε στήν πρόσκαιρη χαρά τῆς ὑλικῆς ἀπολαύσεως καί νά βάλουμε ἀρχή μετανοίας καί ἐλπίδας στήν πορεία μας!

Χρόνια πολλά κι εὐλογημένα, ἀδελφοί! Εἰρήνη καί ἀγάπη στίς καρδιές σας, στίς οἰκογένειες καί στήν ζωή σας! Χριστός ἐγεννήθη! Ἀληθῶς ἐγεννήθη!

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί τῆς ἐν Χριστῷ γεννηθέντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

+Ο ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ & ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ